

EEN DOODGEVONDEN DIER – WAT KUNNEN WIJ ERMEE?

28 september 2009, een informatiemiddag voor GPer

Op 28 september 2009 hebben een veertigtal GP'ers (gekwalificeerde personen) deelgenomen aan de middag georganiseerd door het DWHC met als onderwerp **"Een dood gevonden dier – wat kunnen wij ermee?"**

Thijs Kuiken, hoogleraar Vergelijkende Pathologie aan het Erasmus MC in Rotterdam en voorzitter van de wetenschappelijke begeleidingscommissie van het Dutch Wildlife Health Centre (DWHC), leidde de middag in met een voordracht over **waarom het belangrijk is onverwachte sterfte te herkennen en te onderzoeken**.

Hij benadrukte dat onverwachte sterfte duidt op ziekte en dat dieren die dood gevonden worden vaak slechts een fractie zijn van de totale sterfte.

Het is van belang om ziekten bij wilde dieren te bestuderen omdat deze ziekten van invloed zijn op:

- Bescherming en beheer van wilde dierpopulaties (bijvoorbeeld European Brown Hare Syndrome en hazen populaties).
- Op ziekten van huisdieren (bijvoorbeeld tuberculose bij dassen en koeien in Engeland).
- Op humane ziekten (bijvoorbeeld vogelgriep)
- Voor het monitoren van milieuvervuiling (bijvoorbeeld PCBs in zeezoogdieren).

Meerdere pathogeen-, gastheer- en omgevings-factoren zijn vaak betrokken bij het tot stand komen van de ziekte. Menselijke activiteiten beïnvloeden deze factoren. Afname van deze invloed is op korte termijn niet te verwachten gezien de bevolkingsgroei en het consumptiegedrag van mensen. Onderzoek naar de oorzaak van ziekten bij wilde dieren kan leiden tot beslissingen die menselijk handelen wijzigen zodat sommige ziekten vaker kunnen worden voorkomen.

Hierna nam **Andrea Gröne**, hoogleraar Pathologie aan de Faculteit Diergeneeskunde en directeur van het DWHC, het woord om kort de **doelstellingen van het Dutch Wildlife Health Centre** uit te leggen. Een van de doelstellingen is het vroegtijdig signaleren van emerging diseases (plotseling opduikende ziekten). GP'ers spelen daarbij een cruciale rol, omdat zij onder andere degenen zijn die het DWHC attenderen op onverwachte hoge sterfte of een ongewoon ziektebeeld in het veld.

Ze vervolgde met een presentatie over hoe de diagnostiek vervolgens in de sectiezaal verloopt ("**Wat doen wij met het karkas?**"); eerst wordt de informatie die de inzender heeft opgestuurd gelezen, daarna worden een aantal biologische gegevens vastgesteld of gemeten en worden organen stuk voor stuk macroscopisch (met het blote oog) bekeken. Vervolgens vindt er microscopisch onderzoek (histologisch en/of cytologisch onderzoek) van de organen plaats, en op grond hiervan wordt het vervolgonderzoek uitgezet (bijvoorbeeld bacteriologie bij verdenking van een bacteriële infectie).

Als laatste behandelde ze de praktische punten waar GP'ers bij het inzenden van karkassen mee te maken krijgen ("**Wat doet u met het karkas?**"). De handleiding voor het hanteren en verpakken van karkassen voor transport is te vinden op de website (<http://www.dwhc.nl/pdf/Handleiding%20inpakken.pdf>).

Het inpakken van karkassen voor transport werd **praktisch** geoefend, waarna de **sectiezaal** bezocht kon worden en er kon worden nagepraat tijdens een borrel in de **Schubärt galerij** (de studiegalerij waar de onderwijsverzamelingen van het departement Pathobiologie geëxposeerd zijn, o.a. skeletten van wilde diersoorten en preparaten van organen van dieren; (http://www.uu.nl/nl/faculteiten/diergeneeskunde/labs_diensten/schubartgalerij/Pages/default.aspx)).

Het DWHC wil graag de GP'ers danken voor hun komst en hun enthousiasme, en kijkt met plezier uit naar de samenwerking!